

kræves bevaret en vis Vanddybde, er man allerede forlængst falden paa den Tanke at lade det vandrende Materiale uhindret fortsætte sin Bevægelse langs Kysten ved at bygge det paagældende Værk et Stykke fra denne og at forbinde det med Land ved en aaben Bro. Af saadanne Anlæg findes her til Lands fra ældre Tid flere mere eller mindre hensigtsmæssig udførte. Fra en senere Tid skal nævnes den i 1876 opførte Anløbsbro for Dampskibe ved Spodsbjerg paa Langeland og en i 1878 af Ingeniørkaptajn P. Hansen projekteret, dog ikke udført, Dampfærgehavn udfør Syltholm paa Lollands Sydøst, endvidere de paa Bornholm byggede i 1882 og 1884 tilbøls af Ingeniør Zahrtmann projekterede Baadehavne ved Arnager og Snogebæk. En Betingelse for, at et saadant Anlæg skal lykkes, er imidlertid den, at der findes tilstrækkelig fri Passage for Strøm og Bølgeslag imellem Værket og Land, og at endvidere Afstanden mellem disse i Forhold til Værkets Størrelse og navnlig til dets Udstrækning i Retningen parallel med Kysten er tilstrækkelig stor, efterføm i modsat Fald Værket vil yde for megen Væ og derved svække Bølgebevægelsen indenfor saa meget, at det tilførte Sand aflejrer sig i Stedet for uhindret at føres videre.

Selv om Hundested Havn i sit første Anlæg, medens Dybdeforholdene vare saadanne som de, Ingeniør Zahrtmann venter at kunne tilbagefalde, var bleven bygget som en Øhavn med en aaben Broforbindelse med Land, er det dog næppe sandsynligt, at disse Dybdeforhold vilde være blevene bevarede, efterføm den Grund, „Korevlen“ kaldet, der strækker sig ud fra Land umiddelbart syd for Havnen, og som tiltager i Bredde imod Syd, indtil den slutter sig til det store Flad, „Lynæs Sand“, i Forbindelse med de Hindringer, som Broens Lag og selve Havnen vilde lægge i Vejen for Sandets fri Bevægelse, formentlig vilde have foranlediget en Afstagen i Dybden inden for og omkring Havnen. I min Skrivelse af 2den December 1890, med hvilken jeg fremsendte Ingeniør D. Bergs Beretning om Undersøgelser vedrørende Hundested Havn og Forslag til en Forbedring af Forholdene ved samme, har jeg ogsaa udtalt, at det af Hensyn til, at den ved Bølgeslaget forarsagede Materialvandring langs Kysten skal kunne foregaa uhindret, ved et første Anlæg af Hundested Havn som Øhavn vilde have været rigtigst at undgaa den umiddelbare Nærhed af Korevlen og at vælge en nogle saa Hundrede Alen nordligere Beliggenhed for Havnen osv., og jeg har endvidere ytret, at naar man forsigsvist vilde omdanne den nuværende Havn (med eller uden Udvidelse) til en Øhavn, ikke alene Stændæmningen og Sandet til bægge Sider af denne i stor Udstrækning maatte fjernes, saaledes som af Ingeniør Berg alternativt foreslaaet, men at det endog maatte anbefales ved Opnudring at staffe Forbindelse tilveje mellem det indenfor Dæmningen udgravede Parti og den tilsvarende Vanddybde i Søen udenfor, i Stedet for at gøre Regning paa at opnaa denne Forbindelse ved Naturforholdenes egen Hjælp.

Naar derfor Ingeniør Zahrtmann foreslaar blot at optage Stenene i Dæmningen, og han derefter venter, at Strøm og Bølgeslag skulle fjerne de betydelige Sandmasser, som have aflejret sig til bægge Sider af Dæmningen og uden om Havnen, da maa det anses for umuligt, at dette Resultat vil blive naaet, selv om man tillægger det af ham benyttede Udtryk „efterhaanden“ en nok saa stor Udstrækning i Tid. I det saaledes, som formentlig tilstrækkelig paavist, den Forudsætning, paa hvilken Ingeniør Zahrtmanns Forslag til en Afhjælpning af Tilstanden af Hundested Havn maa betragtes som uholdbar, vil der formentlig ikke være Anledning til i Detaillerne at komme ind paa en nærmere Kritik af hans øvrige Forslag til Afhjælpning af stedfindende Mangler. Med Hensyn til hans Udfast til en Forbindelsesbro mellem Havnen og Land skal jeg kun bemærke, at de Knæk, som Broen i Plantegningen viser, helst burde have været undgaaede, og let kunde have været undgaaede, samt at hans Sidedegning af Broen, hvis Konstruktion i flere Henseender er meget mangelfuld, ikke en Gang viser det eneste, der formentlig kunde volde nogen Banffelighed, nemlig Langdebjællernes Anbringelse og Befæstelse over Laget i Knækket. En Tætning af Molerne frembyder i og for sig ingen Banffelighed, men vilde dog formentlig kunne udføres paa en hensigtsmæssigere og paalideligere Maade end nogle af de af Ingeniør Zahrtmann foreslaaede, om hvilke den Hovedindvending gælder, at Tæthed først efterhaanden vil naas, for saa vidt det i øvrigt i det hele taget lykkes at tilvejebringe den. I det jeg forbigaar den ganske vist dristige Tanke at forlægge Mundingen til Havnens sydøstlige Side, hvor, selv om de tidligere Tilstande førtes tilbage, den nærliggende Korevle vilde umuliggøre Befæstningen af Hav-